

บทความวิจัย

เรื่อง การพัฒนาของเขตเศรษฐกิจพิเศษของเกาหลีใต้ กรณีศึกษา : เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

โดย

นางสาว ธนิสรา มณีสุข

รหัสนักศึกษา 05530587

เสนอ

อาจารย์ ดร.สุรีพร จรุงธนะกิจ

บทความวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่องานวิจัย การพัฒนาของเขตเศรษฐกิจพิเศษของเกาหลีใต้ กรณีศึกษา : เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

ชื่อผู้วิจัย นางสาว ธนิสรา มณีสุข รหัสนักศึกษา 05530587

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.สุรพร จรุงธนะกิจ

ปีการศึกษา 2556

คำสำคัญ เขตเศรษฐกิจพิเศษ เศรษฐกิจเมืองอินซอน

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยในการตั้งและพัฒนาทางเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน คือ 1.เพื่อศึกษาที่ตั้งและปัจจัยในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน 2.เพื่อศึกษานโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน 3.เพื่อศึกษาแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

จากการศึกษาพบว่า เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยที่ประเทศเกาหลีต้องการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการเปิดประเทศสู่ภายนอก และเมืองอินซอนก็ถือเป็นประตูที่เชื่อมต่อกเกาหลีสู่ประเทศต่าง ๆ เพราะอินซอนมีระบบขนส่งคมนาคมที่สะดวกและทันสมัย เมืองอินซอน เป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญท่าเรือเมืองอินซอนเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในชายฝั่งตะวันตก ท่าอากาศยานนานาชาติอินซอนเป็นท่าอากาศยานที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ อินซอนได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจนานาชาติและอุตสาหกรรมไฮเทคโดยเฉพาะเมืองนานาชาติซองโด อีกทั้งประชากรที่อาศัยอยู่ในเมืองอินซอนนั้นเป็นผู้ที่มีการศึกษาดี แรงงานมีทักษะดี มีความสามารถในการแข่งขันระดับโลก ประเทศเกาหลีได้มีนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่และการวางผังเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ รัฐบาลเกาหลีได้มีความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเมืองอินซอน เพื่อเข้าสู่การแข่งขันทางธุรกิจระดับโลก และให้กลายเป็นตลาดการค้าที่สำคัญในภูมิภาค โดยมีแผนที่จะสร้างและพัฒนาเมือง ให้มีสิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่อาศัยที่จะดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ และบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ

บทนำ

ประเทศเกาหลีใต้ เมื่อ ปี ค.ศ. 1960 เป็นประเทศที่ด้อยพัฒนาที่สุดประเทศหนึ่งในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม นโยบายการเปิดเศรษฐกิจสู่โลกภายนอก โดยมีภาครัฐเป็นแกนนำทำให้ศักยภาพของอุตสาหกรรมในเกาหลีใต้พัฒนาอย่างรวดเร็ว และรัฐบาลได้ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติเพื่อทดแทนเงินทุนในประเทศที่ขาดแคลน แต่ในช่วงปีค.ศ.1970 การพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประสบปัญหาอย่างมาก รัฐบาลจึงต้องปรับยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ โดยหันมาพัฒนาอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเคมี แต่ก็ประสบปัญหาเนื่องจากเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้การส่งออกของเกาหลีใต้ลดลง และเศรษฐกิจภายในก็เข้าสู่ภาวะตกต่ำ แต่เกาหลีใต้ก็สามารถฟื้นฟูความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจได้ด้วยการดำเนินนโยบายการลดระดับการแทรกแซงของภาครัฐและนโยบายการเปิดการค้าเสรี เนื่องจากเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ระหว่างมหาอำนาจทางเศรษฐกิจสองประเทศคือ ญี่ปุ่น และจีน ทำให้เกาหลีใต้ต้องดำเนินนโยบายการค้าเสรีกับหลายชาติเพื่อเป็นแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ ประกอบกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกระตุ้นการแข่งขันของอุตสาหกรรมภายใน

“ เมืองอินซอน ” เป็นเมืองใหญ่อันดับ 3 ของ เกาหลีใต้ โดยทิศตะวันออกติดกับกรุงโซลและทิศตะวันตกติดกับทะเล จึงทำให้ "อินซอน" กลายเป็นเมืองท่าที่ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศรองรับการขนส่งจากภูมิภาคเอเชียโดยเฉพาะสินค้าจากจีน ที่สำคัญยังเป็นเมืองชั้นนำของอุตสาหกรรมการต่อเรือ ที่มีชื่อเสียงระดับโลก จนปัจจุบัน "อินซอน" ได้กลายเป็นชุมพลทางด้านเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ แต่เวลานี้ เกาหลีใต้ อยู่ระหว่างการเร่งการพัฒนาศักยภาพในทุก ๆ ด้าน เพื่อผลักดันตนเองให้ก้าวขึ้นสู่การเป็นผู้นำโลกเทียบชั้น ญี่ปุ่น จีน และสหรัฐอเมริกา ทำให้ "กรุงโซล " เมืองหลวง ตกอยู่ในภาวะแออัด ไม่เหมาะกับการลงทุนขนาดใหญ่ได้อีกต่อไป ดังนั้น รัฐบาลจึงตัดสินใจประกาศ " เขตพัฒนาเศรษฐกิจเสรี " ขึ้นมา เพื่อจูงใจให้ชาวต่างชาติมาลงทุนในประเทศ ด้วยการผ่อนปรนกฎข้อบังคับต่างๆ และเอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจในการลดภาษี ความช่วยเหลือทางการเงิน และสิทธิประโยชน์อื่นๆ อีกมากมาย

Incheon Free Economic Zone (IFEZ) หรือ เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งแรกที่ทางรัฐบาลเกาหลีจัดตั้งขึ้น เมื่อเดือนสิงหาคม ปี 2003 บนพื้นที่ 209 ตาราง

กิโลเมตร มีประชากรเป้าหมาย 487,000 ด้วยงบประมาณการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 147 พันล้านบาท มีระยะดำเนินการตามแผน ปี 2003 – 2020 (โดยระยะที่ 1 สิ้นสุดที่ปี 2008) ซึ่งรัฐบาลเกาหลีได้พยายามส่งเสริมให้เป็นเขตธุรกิจนานาชาติและมีการจัดการบริหารอย่างได้มาตรฐาน ให้เป็น เขตส่งเสริมเศรษฐกิจลงทุนที่ผสมผสาน ทั้งด้านการอยู่อาศัย การประกอบธุรกิจ มีความสะดวกสบายทั้งการคมนาคมขนส่งทางน้ำ ทางอากาศ และทางบก เป็นศูนย์กลางธุรกิจนานาชาติ การบริการด้านการเงิน การพักอาศัย โรงเรียน โรงพยาบาล ศูนย์การค้า และนันทนาการบันเทิง และยังมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นฐานการผลิต หรือเป็นฐานด้านโลจิสติกส์ และ ฐานการศึกษา ค้นคว้าการวิจัยและพัฒนา ภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอนยังมีศูนย์การพัฒนา อีก 3 ศูนย์ ได้แก่ ซองโด ยองจง และซองนา

จึงเป็นที่น่าสนใจว่าเมื่อประเทศเกาหลีนั้นต้องการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและด้านเศรษฐกิจ นั้นเพราะเหตุใดทางรัฐบาลจึงได้เลือกเมืองอินซอนเป็นที่ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ และปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งแนวโน้มในการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน จากความน่าสนใจดังกล่าวผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “ ปัจจัยในการตั้งและพัฒนาทางเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน ”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่ตั้งและปัจจัยในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน
2. เพื่อศึกษานโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน
3. เพื่อศึกษาแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงที่ตั้งและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน
2. ทำให้ทราบถึงนโยบายและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน
3. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

ขอบเขตการศึกษา

- 1.ศึกษานโยบายและมาตรการในการพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีในช่วงปี ค.ศ. 1960 – ปัจจุบัน
- 2.ศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ในบริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน
- 3.ศึกษาข้อมูลทางเศรษฐกิจในบริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

วิธีการศึกษา

1. ทำการศึกษานโยบายและมาตรการในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยใช้ข้อมูลจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเกาหลีใต้ และนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยนำเสนอในรูปแบบบรรยาย
2. ทำการศึกษาปัจจัยที่ตั้งและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจโดยใช้ข้อมูลจาก ลักษณะทางภูมิศาสตร์ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พิจารณาร่วมกับทฤษฎีความทันสมัย โดยนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนาและนำเสนอในรูปแบบบรรยาย
3. ทำการศึกษาถึงแนวโน้มการพัฒนาทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ภายหลังจากจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอนโดยใช้ข้อมูลจากสถิติทางเศรษฐกิจ และสังคม เช่น ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม และรายได้ประชาชาติ นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนาโดยนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ลักษณะทางภูมิศาสตร์

เกาหลีใต้ ตั้งอยู่ตอนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี โดยมีเส้นขนานที่ 38 แบ่งกั้นระหว่างเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ มีพื้นที่ 99,601 ตารางกิโลเมตร คาบสมุทรเกาหลีทอดตัวไปทางทิศใต้ทางด้านตะวันออกของทวีปเอเชียมีความยาว 1,020 กิโลเมตรและกว้าง 175 กิโลเมตรจุดที่แคบที่สุดของคาบสมุทร พื้นที่ 70% ของประเทศเป็นเทือกเขา จึงจัดเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศเป็นเทือกเขามากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ตลอดชายฝั่งด้านตะวันออกสูงชันและทอดตัวลงสู่ทะเล ในขณะที่ชายฝั่ง

ทางด้านใต้ และตะวันตก เทือกเขาค่อย ๆ ลาดลงต่ำสู่ที่ราบชายฝั่งซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในเกาหลี โดยเฉพาะในด้านการผลิตข้าวมีทั้งหมด 9 จังหวัด กรุงโซลเป็นเมืองหลวงของประเทศ และประกอบด้วยเมืองใหญ่ ๆ 6 เมือง คือ พูซาน แทกู อินซอน กวางจู แทจอน และอุลซาน

อินซอน เป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศเกาหลีใต้ รองจากโซลและปูซาน เป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญของเกาหลีใต้ท่าเรือเมืองอินซอนเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในชายฝั่งตะวันตก ท่าอากาศยานนานาชาติอินซอนเป็นท่าอากาศยานที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ อินซอนได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจนานาชาติและอุตสาหกรรมไฮเทค โดยเฉพาะเมื่อนานาชาติของไทย

รูปที่ 1 แสดงแผนที่เกาหลีใต้

ที่มา <http://www.bloggang.com> (2556)

2. ทฤษฎีการพัฒนา

ทฤษฎีความทันสมัย

ทฤษฎีความทันสมัย เป็นทฤษฎีที่สร้างเพื่อมุ่งอธิบายการสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมประเทศกำลังพัฒนามากที่สุด รูปแบบการพัฒนาตามทฤษฎีความทันสมัยแสดงถึงความพยายามเพื่อให้เกิดความเจริญสูงสุดทางเศรษฐกิจในสังคม

สาระสำคัญของทฤษฎี มีดังนี้

1. การพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัย เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากสังคมที่ยังไม่เจริญก้าวหน้า มีระบบเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมล้าหลัง ไปสู่สังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมืองสังคม และมีเทคโนโลยีระดับสูงเช่นเดียวกับประเทศในกลุ่มยุโรปตะวันตกและอเมริกาเหนือ (แสวง รัตนมงคลมาส. 2534 : 43)
2. เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และชีวิตส่วนตัวของบุคคลในแต่ละประเทศ จะมีภาวะแตกต่างกัน 2 ประการ คือ ภาวะเก่าแก่โบราณที่ล้าหลังกับภาวะทันสมัยที่มีความเจริญก้าวหน้าต้องสร้าง ความทันสมัยแทนที่ความล้าหลังโบราณ ประเทศจึงเจริญก้าวหน้า
3. ประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถก้าวสู่ภาวะทันสมัยได้ด้วยตัวเอง แต่ประเทศด้อยพัฒนาไม่สามารถที่จะดำเนินการได้สำเร็จ อาจจะสร้างความทันสมัยได้เพียงบางส่วนเท่านั้นทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
4. กระบวนการสร้างภาวะความทันสมัยของประเทศด้อยพัฒนา ต้องเป็นไปเช่นเดียวกับลักษณะการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามลำดับขั้น และการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งความเจริญก้าวหน้าตามลำดับขั้นนี้เกิดขึ้นจากการที่สังคมยอมรับ เทคโนโลยีทันสมัยในแต่ละขั้นโดยไม่ข้ามขั้นตอน
5. ภาวะทันสมัยทางเศรษฐกิจ คือ การมีโครงสร้างเศรษฐกิจที่ทันสมัยแบบสังคมอุตสาหกรรม และการสร้างชุมชนเมืองให้เกิดขึ้น โดยกระบวนการที่สำคัญ คือ การกลายเป็นอุตสาหกรรม และ การกลายเป็นเมือง
6. ภาวะความทันสมัยทางการเมือง คือ การนำการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีตัวแทนตามแบบกลุ่มประเทศในยุโรปตะวันตกและอเมริกาเหนือมาใช้
7. ภาวะความทันสมัยทางวัฒนธรรม คือ การใช้ แนวความคิดแบบสมเหตุสมผลเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินระบบค่านิยม บรรทัดฐานทัศนคติและเป้าหมายของสังคม โดยการวาง

ข้อกำหนดเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมของบุคคล และการจัดรูปแบบองค์กรของสถาบันต่างๆ เป็นองค์กรขนาดใหญ่แบบตะวันตก

8. บุคลิกภาพของสมาชิกในสังคมทันสมัย แบบ ชาวตะวันตก เช่น มีความรับผิดชอบ มุ่งความสำเร็จเป็นสำคัญ มีระบบค่านิยมและการเรียนรู้เกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมตลอดจนการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่างๆ ของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
9. ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างภาวะทันสมัย คือผู้เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองแบบตะวันตก ซึ่งอาจเป็นคนในประเทศหรือต่างประเทศก็ได้
10. รัฐต้องมีบทบาทในการวางแผนเพื่อผลักดันให้เกิดภาวะทันสมัย ด้วยการจัดตั้งองค์กรต่างๆ ขึ้นดำเนินงานอย่างจริงจัง ขอความช่วยเหลือจากประชาชนในประเทศและความร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ ทั้งในด้านเงินทุน เทคโนโลยีการตลาด และผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ (ปกรณัม ปรีชากร. 2528 : 29-31)

3.นโยบายและมาตรการ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 1 และ 2

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 มีแนวทางหลักดังนี้

1. ใช้ยุทธวิธีการพัฒนาการผลิตเพื่อการส่งออก
2. ส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก
3. ส่งเสริมให้ระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ
4. สนับสนุนให้มีการสะสมทุนภายในประเทศด้วยการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเป็นร้อยละ 26.4
5. ส่งเสริมให้มีการหาตลาดต่างประเทศเพื่อรองรับสินค้าที่ผลิตได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดของประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่นอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น
6. รัฐเข้าแทรกแซงการผลิตและการตลาดแบบเข้มข้น เช่น ยกเว้นภาษีสินค้าขาเข้าที่จะนำไปผลิตเพื่อส่งออก ห้ามนำสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศเข้าเด็ดขาด ตั้งกำแพงภาษีสินค้าประเภทฟุ่มเฟือยสูงมาก และให้กู้ยืมเงินเพื่อการผลิตด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำสุด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และเครือข่ายการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ส่งผลให้เกาหลีใต้สามารถสร้างแรงงานที่มีคุณภาพและทักษะสูง ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง เฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี นโยบายที่สำคัญ คือ การเปิดเศรษฐกิจสู่โลกภายนอก โดยมีภาครัฐเป็นแกนนำในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จากนั้นนโยบายนี้เกาหลีใต้ได้นำเข้าทรัพยากรธรรมชาติราคาถูกจากต่างชาติเข้ามาผลิตภายในประเทศ โดยอาศัยแรงงานราคาถูกแต่คุณภาพสูง ทำให้ศักยภาพของอุตสาหกรรมพัฒนาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับรัฐได้ส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติเพื่อทดแทนเงินทุนภายในประเทศที่ขาดแคลนและไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกทำได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างจากประเทศอุตสาหกรรมเป็นประเทศผู้ผลิต

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 3

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 3 มีเป้าหมายการพัฒนาดังนี้

1. ขยายอุตสาหกรรมหนักและเคมีภัณฑ์
2. สนับสนุนการพัฒนาส่วนภูมิภาค
3. ปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิตของชาวชนบท

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 3 มีเป้าหมายในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการค้า โดยเศรษฐกิจของเกาหลีหันมาพึ่งพิงการค้ามากขึ้นและมีการกระจายการค้าไปยังต่างประเทศมากขึ้น บทบาทของรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือโดยตรงในการค้าหมดไป โดยเป็นหน้าที่ของเอกชนดำเนินการเอง จากแรงงานพื้นฐานในระยะแรกไปสู่แรงงานฝีมือ ต่อมาพัฒนาไปสู่การมีนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์สำหรับรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง ด้านการค้าเกาหลีใต้ดำเนินการตามแนวโน้มของโลกาภิวัตน์ ให้ความสำคัญในการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ และการเจรจา DDA และ FTA

นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่และการวางแผนผังเมืองของประเทศเกาหลีใต้

ประเทศเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายและการวางแผนผังพัฒนาเชิงพื้นที่เป็นอันมาก ควบคู่ไปกับการกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเกาหลีใต้เป็นประเทศขนาดเล็ก และไม่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นต้นทุนภาคการผลิตในภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่ประเทศเกาหลีใต้นับได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจได้รวดเร็วและประสบความสำเร็จจนติดอันดับประเทศผู้นำเศรษฐกิจของโลก ด้วยการเติบโตอย่างต่อเนื่องของภาคอุตสาหกรรมมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 อันเป็นผลจากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม และนโยบายการพัฒนาพื้นที่ของประเทศซึ่งมียุทธศาสตร์หลักคือการปรับโครงสร้างการใช้พื้นที่และจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ประเทศเกาหลี มีการจัดทำแผน คือ ผังประเทศ ผังภาค และอนุรักษ์พื้นที่ของประเทศในระยะยาว และเป็นกฎหมายสำคัญสูงสุดจะต้องดำเนินการให้สอดคล้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและสร้างสมดุลของเศรษฐกิจระหว่างภาคต่าง ๆ ของประเทศ

ประเทศเกาหลีใต้ได้ดำเนินการวางแผนประเทศมาเป็นระยะเวลาประมาณ 40 ปี ซึ่งผังที่ 1 ถูกประกาศใช้ในปี ค.ศ. 1972-1981 จนปัจจุบันใช้ผังที่ 4 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (2011-2020) ได้ปรับปรุงเนื้อหาสาระ เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก กระแสพัฒนาของโลกให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการเติบโตแบบสีเขียว การแข่งขันทางเศรษฐกิจในเวทีโลก และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและอำนาจของระบบเศรษฐกิจโลก โดยผังประเทศฉบับปัจจุบัน ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะ 20 ปี สาระสำคัญของนโยบาย มีดังนี้

1. การพัฒนาแกนเศรษฐกิจพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ชายฝั่งทะเลตะวันตก และชายฝั่งทะเลทางตอนใต้ ตามยุทธศาสตร์การเป็นประตู สู่มิติภาคต่างๆ ของโลก ผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการคมนาคมขนส่งทางสนามบิน ท่าเรือ ถนน และรถไฟ เชื่อมต่อคาบสมุทรเกาหลีกับประเทศจีนและภูมิภาคเอเชีย

2. พัฒนาให้เป็นประเทศชั้นนำของโลกภายใต้ยุทธศาสตร์การเติบโตแบบสีเขียว ด้วยการเพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างสภาพแวดล้อมเมือง โครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เสริมสร้างการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคต่างๆ ทั่วประเทศ เช่น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจขนาดใหญ่ 7 ระดับภูมิภาค การปรับปรุงและยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การจัดหาพื้นที่เพื่อการลงทุนอุตสาหกรรม และการส่งเสริมการค้นคว้าและวิจัย (R&D) ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหลัก
4. พัฒนาระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งที่ทันสมัยและใช้ความเร็วสูง ซึ่งประหยัดพลังงาน และคาร์บอนต่ำ
5. พัฒนาโครงข่ายสารสนเทศความเร็วสูง เชื่อมโยงกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อยกระดับไปสู่การเป็นประเทศชั้นนำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
6. พัฒนาที่อยู่อาศัยที่น่าอยู่ และสะดวกสบายสำหรับผู้มีรายได้น้อยในภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ภายใต้แนวคิดการเติบโตแบบสีเขียว คาร์บอนต่ำ และใกล้แหล่งงาน
7. บริหารจัดการน้ำ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยดำเนินการจัดตั้งโครงการแม่น้ำ 4 สาย ซึ่งเป็นแม่น้ำใหญ่ที่สำคัญ 4 สาย ได้แก่ แม่น้ำอัน แม่น้ำเกอุม แม่น้ำนัคดง และแม่น้ำยงชาน โครงการมีเป้าหมายเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในยามขาดแคลน ควบคุมและป้องกันอุทกภัย ปรับปรุงคุณภาพน้ำและระบบนิเวศน้ำ สร้างสรรค์พื้นที่ริมแม่น้ำให้มีการใช้ประโยชน์ได้หลายรูปแบบ และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาภาคและเมืองในพื้นที่โดยรอบกระจายความสำเร็จของโครงการ คือ การประสานความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รูปที่ 2 แสดงภาพเมืองซองโด ในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน
ที่มา www.songdo.com (2555)

นโยบายการจัดทำความตกลงการค้าเสรี

เกาหลีใต้เป็นประเทศหนึ่งที่น่าเน้นนโยบายจัดทำข้อตกลงการค้าเสรีกับต่างประเทศในเชิงรุก เนื่องจากเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ระหว่างมหาอำนาจทางเศรษฐกิจสองประเทศ คือ ญี่ปุ่นและจีน โดยญี่ปุ่นเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่โดดเด่นในสินค้าเทคโนโลยี ในขณะที่จีนมีศักยภาพในการผลิตที่ใช้แรงงานราคาถูก ส่งผลให้เกาหลีต้องดำเนินนโยบายจัดทำความตกลงการค้าเสรีเพื่อสร้างรายได้เปรียบทางการค้า นอกจากนี้ยังเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิรูปทางอุตสาหกรรมภายในประเทศอีกทางหนึ่ง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ภาครัฐให้การคุ้มครอง เช่น อุตสาหกรรมยาและผลิตภัณฑ์และบริการทางกฎหมาย เป็นต้น แต่การดำเนินนโยบายนี้ก็ประสบกับกระแสต่อต้านจากกลุ่มอุตสาหกรรมอ่อนไหวภายใน โดยเฉพาะจากภาคเกษตร หลักเกณฑ์ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรี มีดังนี้

1. จัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศหรือกลุ่มเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และประเทศเศรษฐกิจใหม่
2. จัดทำความตกลงการค้าเสรีที่มีความครอบคลุมในทุกด้านและมีอัตราเปิดตลาดสูง
3. จัดทำความตกลงการค้าเสรีพร้อมกันหลายประเทศในกรณีจำเป็น

4. จัดทำความตกลงการค้าเสรีโดยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

นโยบายการเพิ่มศักยภาพและพัฒนาเศรษฐกิจปี 2011

กระทรวงยุทธศาสตร์และการคลังได้จัดทำนโยบายเศรษฐกิจสำคัญ ปี 2011 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ คือ Advanced , Leading economy with shared growth เพื่อบรรลุเป้าหมายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราร้อยละ 5 และพร้อมทั้งขยายอัตราการจ้างงานให้เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดนโยบายหลัก ดังนี้

1. สร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจมหภาคเพื่อให้การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและควบคุมอัตราเงินเฟ้อและปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อรองรับผลกระทบต่างๆ จากเศรษฐกิจภายนอกประเทศ
2. สนับสนุนกลุ่มคนทำงานเพื่อขยายอัตราการจ้างงานและเสริมศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มอุตสาหกรรมที่อ่อนไหว และยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบประกันภัยสังคม
3. เพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศให้สอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสร้างเครื่องจักรใหม่ทางเศรษฐกิจเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน เช่น เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรืออุตสาหกรรมเขียว
4. กระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น โดยผ่านช่องทางต่างๆ เช่น FTA เพื่อขยายทุนสังคม ปรับปรุงองค์กรและแนวทางปฏิบัติให้ได้มาตรฐานสากล และยกระดับความโปร่งใสของเศรษฐกิจประเทศ

4. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

2.1 ด้านการเกษตร

หลังยุคปฏิวัติเขียวเศรษฐกิจภาคการเกษตรของเกาหลีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก พร้อมกับการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจอื่นๆ เนื่องมาจากการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การให้การสนับสนุนของภาครัฐ รวมไปถึงการเกิดฟาร์มที่ทำการค้า ประสิทธิภาพการเกษตรที่เพิ่มขึ้นเพราะเริ่มมีการใช้พันธุ์พืชที่ได้ปรับปรุงใหม่ การใช้ปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยมากขึ้น และใช้

เครื่องจักรทางการเกษตร รวมไปถึงการปรับโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบคมนาคม ระบบชลประทาน ข้าวเป็นพืชหลักของเกาหลีใต้มีการปลูกข้าวกว่าร้อยละ 80 ของฟาร์ม

แม้ว่าความสำคัญด้านเศรษฐกิจของภาคเกษตรจะด้อยกว่าภาคอุตสาหกรรม แต่เกาหลีใต้ยังคงต้องการพัฒนาด้านเกษตรให้สามารถเลี้ยงประชากรของประเทศได้ แนวทางพัฒนาเกษตรจะมุ่งเน้นพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ขณะเดียวกันต้องมีความยั่งยืนและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การรักษาเสถียรภาพการผลิตข้าวและธัญพืชอื่น และผักที่ใช่แปรรูปเป็นกิมจิ ยังเป็นความจำเป็นอันดับต้น ๆ ของนโยบายด้านการเกษตรของเกาหลีใต้

2.2 ด้านอุตสาหกรรม

รัฐบาลได้ให้ความสนใจและทุ่มการลงทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศ โดยได้ลงทุนสร้างปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ถนน และสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ และยังสามารถจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งนิคมการผลิตเพื่อส่งออก โดยเฉพาะและให้บริการต่าง ๆ ที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมโดยคิดค่าบริการในอัตราที่ต่ำเป็นพิเศษ และยังใช้นิคมอุตสาหกรรมเป็นแหล่งให้ชาวต่างชาติเข้าไปลงทุนด้วย นิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1969 -1970 ได้ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จาก 54.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี ค.ศ. 1962 มาเป็น 10.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปีค.ศ. 1970 และ 175 พันล้านเหรียญสหรัฐในปีค.ศ. 1980

2.3 ด้านการค้า

ในปี 2012 เกาหลีใต้ส่งออก 548,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับปี 2011 และนำเข้า 519,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.9 จากปี 2011 แม้จะได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก การค้ารวมของเกาหลีใต้มีมูลค่า 1.067 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งมีมูลค่าการค้าเกินกว่า 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ติดต่อกันเป็นปีที่ 2 ตลาดส่งออกที่สำคัญของเกาหลีใต้ 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.5 ของการส่งออกทั้งหมด อาเซียน ร้อยละ 14.4 (การส่งออกไปยังอาเซียนขยายตัวร้อยละ 9.9) สหรัฐฯ ร้อยละ 10.7 สหภาพยุโรป ร้อยละ 9

และญี่ปุ่น ร้อยละ 7.1 ส่วนตลาดนำเข้าที่สำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ ตะวันออกกลาง คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 24.4 ของการนำเข้าทั้งหมด จีน ร้อยละ 15.6 ญี่ปุ่น ร้อยละ 12.4 อาเซียน ร้อยละ 10 (การนำเข้าจากอาเซียนลดลงร้อยละ 1.8) และสหภาพยุโรป ร้อยละ 9.7

ในปี 2012 สินค้าส่งออกที่สำคัญของเกาหลีใต้ 5 อันดับแรก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน ชิ้นส่วนประกอบ เครื่องจักร ยานยนต์ และปิโตรเคมี ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญของเกาหลีใต้ 5 อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง ชิ้นส่วนประกอบ ก๊าซธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน และถ่านหิน

2.4 รายได้ประชาชาติ

ในปี 1962 รายได้ของประชากรเกาหลีใต้ต่อหัวคือ 87 เหรียญสหรัฐ แต่ต่อมาในปี 1969 เกาหลีใต้มีรายได้ประชาชาติรวมเพิ่มสูงขึ้น เป็น 555.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ มีรายได้ต่อหัว ประชากร จำนวน 10,000 เหรียญสหรัฐ และแม้ว่าประเทศจะได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรงจากวิกฤติเศรษฐกิจปี 1997 จนทำให้รายได้ประชาชาติโดยรวมลดลงเป็น 340.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ รายได้ประชากร ลดเหลือ 7,355 เหรียญสหรัฐ และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจติดลบ เป็น -6.9 แต่เกาหลีใต้ก็สามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วด้วยการจัดสถาบันการเงินที่มีปัญหาลดหนี้เสีย ของธนาคาร และสามารถกู้เงินกู้แก่กองทุนIMF ได้จำนวน 19.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ในปี 2005 ประเทศเกาหลีใต้ต้องเผชิญกับปัจจัยที่เป็นลบทั้งภายในและภายนอกประเทศหลาย ประการ เช่น การชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจีน สหรัฐ และญี่ปุ่นซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญ แต่อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจยังคงอยู่ที่ร้อยละ 4 ประชากรมีรายได้ต่อหัว 16,291 เหรียญ สหรัฐ และมีรายได้ประชาชาติรวม 786.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ มีการค้าเกินดุล โดยมีมูลค่าการ ส่งออก 2847.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ มูลค่าการนำเข้า 261.23 พันล้านเหรียญสหรัฐ เป็นที่น่าสังเกต ว่า กว่าร้อยละ 60 ของรายได้ประชาชาติรวมมาจากส่งออก ซึ่งสินค้าส่งออกส่วนใหญ่เป็นสินค้า ประเภทอุตสาหกรรมหนัก และสินค้าที่ผลิตโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น เครื่องจักรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เรือ รถยนต์ เหล็ก สิ่งทอ ส่วนสินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท วัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรม เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรและอุปกรณ์

ในปี 2007 นั้น หน่วยงานของรัฐและเอกชนประมาณว่า อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะอยู่ที่ร้อยละ 4.3-4.5 รัฐบาลยังคงเน้นนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออก ได้มีการกำหนดเป้าหมายจะขยายการส่งออกเพื่อให้เป็นแหล่งรายได้ ร้อยละ 70 ของ GDP มีการกำหนดจะทำเขตการค้าเสรีกับ 15 ประเทศ / กลุ่มประเทศ ภายในปี 2007 และประชากรจะมีรายได้ต่อหัว 20,000 เหรียญสหรัฐภายในปี 2008

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บรรณานิติ สุวรรณผ่อง (2555) เขียนบทความเรื่อง เมืองเศรษฐกิจใหม่เอเชีย เสนอว่าเมืองเศรษฐกิจใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงหลังๆ มักใช้แนวคิดการพัฒนาสังคมเมืองแบบยั่งยืนเสมอ เมืองเศรษฐกิจยั่งยืนเหล่านี้ยังมีจุดเด่นที่น่าสนใจ ก็ยังทำให้นักลงทุนต่างชาติ อยากเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเมืองนั้นมากยิ่งขึ้น

ชองโด เป็นหนึ่งในสามของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน เพื่อสนับสนุนการลงทุนระหว่างประเทศ โดยให้ Songdo International Business District (IBD) เป็นศูนย์กลางการลงทุนจากจีนและญี่ปุ่น และเน้นจุดขายให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแสดงสินค้าของเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีศูนย์ประชุม ‘ชองโดคอนเวนชันเซีย’ ซึ่งเป็นอาคารโครงสร้างไร้เสา มีส่วนใช้สอยใหญ่ที่สุดของเอเชีย สามารถจัดพื้นที่ประชุม งานแสดงสินค้า นิทรรศการ และคอนเสิร์ตได้หลากหลายรูปแบบ จุดเด่นของชองโดอยู่ที่การเป็นสังคมเมืองสีเขียว ทันสมัย และสะดวกสบาย นอกเหนือจากการยื่นจุดเด่นด้านสะพานเชื่อมเศรษฐกิจระหว่างจีน เกาหลี และญี่ปุ่นแล้ว ชองโดยังมีสังคมเมืองที่ทันสมัย มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ และมีร้านค้าร้านอาหารทุกช่วงตึกที่พักและสำนักงาน แถมด้วยคลองตัดผ่านสวนสาธารณะขนาดใหญ่กลางเมืองและสะพานทอดยาว ให้ทัศนียภาพคล้ายเมืองสำคัญของโลกอย่างเซ็นทรัลปาร์คในนครนิวยอร์ก และเวนิสในอิตาลี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ตรงกับความต้องการของเกาหลีใต้ที่จะทำให้อชองโดเป็นเมืองเศรษฐกิจสีเขียวน่าอยู่แห่งเอเชียในอนาคต

โครงการชองโดทั้งหมดได้รับการพัฒนาจากรัฐบาลเกาหลีใต้ด้วยงบประมาณ 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีผู้ร่วมพัฒนารายใหญ่อย่างสหรัฐฯ ส่งบริษัทเข้าไปพัฒนาและลงทุนด้านต่าง ๆ อาทิ Gale International บริษัทด้านเทคโนโลยีสื่อสารอย่าง Cisco รวมถึงบริษัทที่ผลิตเทคโนโลยีการบินและอวกาศอย่าง United Technologies โครงการนี้สร้างบนพื้นที่กว่า 6 ตารางกิโลเมตร มีการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายประสิทธิภาพสูง เพื่อรองรับกลุ่มธุรกิจขนาดต่าง ๆ ตั้งแต่ธุรกิจบริการขนาดเล็ก จนถึงบริษัทวิจัยเทคโนโลยีขนาดใหญ่ระดับโลก มีรถไฟใต้ดินเชื่อมการ

เดินทางระหว่างซองโด โชล และเมืองอื่น ๆ ของเกาหลีใต้ มีสะพานคอนกรีตอินชอนซึ่งด้วยเคเบิลยาวอันดับ ๗ ของโลก (ปี 2552) เชื่อมระหว่างซองโดกับสนามบินนานาชาติอินชอน ทำให้นักลงทุนใช้เวลาเดินทางเพียงแค่ ๑๕ นาที สนามบินนานาชาติอินชอนมีระบบขนส่งทางอากาศชนิดคาร์โกที่หนาแน่นติดอันดับ ๕ ของโลก (ที่มา: www.songdo.com) ปีล่าสุด ‘อินชอน’ ยังได้รับเลือกให้เป็นสนามบินนานาชาติดีที่สุดในโลกด้วย (ที่มา: Sidney Morning Herald)

เรวดี แก้วมณี (2556) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษว่า แนวคิดเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษมีวัตถุประสงค์หลักในการกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่ต่างๆ เพื่อมิให้การพัฒนากระจุกตัวเฉพาะในเมืองใหญ่โดยใช้กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายเป็นตัวนำในการพัฒนาซึ่งนอกจากจะช่วยกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่เฉพาะที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอันเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียงโดยตรงแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในเวทีการค้าโลกอีกด้วย

สำหรับแนวคิดการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในต่างประเทศนั้น ประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศในกลุ่มองค์กรความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือที่เรียกว่า OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) ไม่มีแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจแต่จะเน้น “การพัฒนาระบบการให้บริการทั้งระบบ” โดยการลดกฎระเบียบและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น มีการจัดเก็บข้อมูลด้านต่างๆ ในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบ และบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้บริการในลักษณะของศูนย์บริการร่วม รวมทั้งมีการนำระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้รับบริการใช้บริการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ประเทศที่นำแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจมาปรับใช้นั้นส่วนใหญ่ เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งสิ้นเนื่องจากโครงสร้างทางการเมืองการปกครองของประเทศเหล่านี้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการให้บริการทั้งระบบในคราวเดียวกัน หรือหากจะทำให้สำเร็จต้องใช้เวลาในการดำเนินการค่อนข้างนานซึ่งไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกในยุคไร้พรมแดน ประเทศเหล่านี้จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่เฉพาะก่อน อัน

จะทำให้การพัฒนาระบบการให้บริการกระจายไปตามส่วนต่างๆของประเทศในระยะเวลาต่อไป สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศแรกที่พัฒนาและประยุกต์ใช้แนวคิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยการกำหนดพื้นที่เป้าหมายที่รัฐจะลงทุนด้านการจัดทำผังเมืองที่เหมาะสม การจัดหา สาธารณูปโภค ที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการและอยู่อาศัยอย่างครบถ้วนสมบูรณ์รวมทั้งนำระบบการให้บริการ ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพของประเทศตะวันตกมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่เป้าหมายโดยเน้นการ ให้บริการจุดเดียว เบ็ดเสร็จภายในเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ยังสร้างเงื่อนไขที่กระตุ้นให้นัก ลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนต่างประเทศได้เข้ามาลงทุนในพื้นที่เป้าหมายด้วย เช่น การให้ สิทธิพิเศษด้านภาษีอากร การส่งเงินตราต่างประเทศเข้าออกในเขตเศรษฐกิจพิเศษ การให้สิทธิพิเศษ ในการเข้ามาทำงานของแรงงานผู้มีประสบการณ์ เป็นต้น แม้ในปัจจุบันอินเดียและเกาหลีใต้ซึ่งเป็น ประเทศเสรีประชาธิปไตยก็ได้้นำแนวคิดเขตเศรษฐกิจพิเศษไปประยุกต์ใช้แล้วแต่อาจเรียกชื่อ แยกต่างกันไป เช่น Special Economic Zone, Free Economic Zone, Free Zone เป็นต้น

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษา นโยบายและมาตรการในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของเกาหลีใต้ ที่ตั้งและ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศเกาหลีใต้ และแนวโน้มการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอนพบว่า

1. ที่ตั้งและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

เมืองอินซอนตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ เป็นเมืองขนาดใหญ่อันดับ 3 ของ เกาหลีใต้ รองจาก โซลและปูซาน มีทิศตะวันออกติดกับกรุงโซลและทิศตะวันตกติดกับทะเล มี ประชากร 2.9 ล้านคน อีกทั้งเมืองอินซอนยังเป็นเมืองท่าที่ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศ รองรับ การขนส่งจากภูมิภาคเอเชียโดยเฉพาะสินค้าจากจีน เป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญของเกาหลี ใต้ ท่าเรือเมืองอินซอนเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในชายฝั่งตะวันตก ท่าอากาศยานนานาชาติอินซอน เป็นท่าอากาศยานที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ อินซอนได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจ นานาชาติและอุตสาหกรรมไฮเทคโดยเฉพาะเมืองนานาชาติของโด และที่สำคัญยังเป็นเมืองชั้นนำ

ของอุตสาหกรรมการต่อเรือ ที่มีชื่อเสียงระดับโลก จนปัจจุบันอินซอน ได้กลายเป็นชุมพลด้าน เศรษฐกิจสำคัญของประเทศ

Incheon Free Economic Zone (IFEZ) หรือ เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน เป็นเขตเศรษฐกิจ พิเศษแห่งแรกที่ทางรัฐบาลเกาหลีจัดตั้งขึ้น เมื่อเดือนสิงหาคม ปี 2003 บนพื้นที่ 209 ตาราง กิโลเมตร มีประชากรเป้าหมาย 487,000 คน ด้วยงบประมาณการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 147 พันล้านวอน มีระยะดำเนินการตามแผน ปี 2003 – 2020 (โดยระยะที่ 1 สิ้นสุดที่ปี 2008) ซึ่ง รัฐบาลเกาหลีได้พยายามส่งเสริมให้เป็นเขตธุรกิจนานาชาติและมีการจัดการบริหารอย่างได้ มาตรฐาน

จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ทางรัฐบาลของประเทศเกาหลีได้เลือกที่ตั้งเมืองเศรษฐกิจพิเศษ เนื่องจาก เป็นเมืองที่มีการคมนาคมที่พร้อม สะดวกสบาย และมีสิ่งแวดล้อมที่น่าดึงดูดให้ต่างชาติ และบริษัท ข้ามชาติเข้ามาลงทุน อีกทั้งยังมีโครงสร้างอุตสาหกรรมที่หลากหลายทั้งแบบเทคโนโลยีทันสมัย ไป จนถึงระดับประกอบชิ้นส่วน มีพื้นฐานทางไอทีระดับชั้นนำของโลก มีแรงงานที่มีประสิทธิภาพ มี ความสามารถในการแข่งขันระดับโลก ทั้งด้านอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมต่อ เรือ และอุตสาหกรรมยานยนต์ จึงเป็นที่น่าสนใจของชาวต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนที่เกาหลีได้

2. นโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

การตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศเกาหลีได้มีนโยบายและมาตรการที่ต้องการพัฒนา ในด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีนโยบายเพื่อส่งเสริมการลงทุน จากต่างชาติ โดยรัฐบาลได้ตั้งให้อินซอนเป็น Free Economic Zone (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) ตั้งขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาเพื่อเข้าสู่การแข่งขันทางธุรกิจระดับโลก โดยมีสิ่งแวดล้อม ที่อยู่อาศัยที่ดึงดูด การลงทุนจากต่างชาติ โดยตั้งขึ้นในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 2003 รัฐบาลเกาหลีได้พยายามส่งเสริม ให้เป็นเขตธุรกิจนานาชาติและมีการจัดการบริหารที่ได้มาตรฐานระดับสากล เป็นเขตส่งเสริม เศรษฐกิจที่ผสมผสานเบ็ดเสร็จ ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การประกอบธุรกิจ การคมนาคม และสถานที่ นันทนาการต่าง ๆ มีการกำหนดนโยบายและมาตรการให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนในเขตเศรษฐกิจ พิเศษ เพื่อดึงดูดนักลงทุนและยังเสนอผลประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุน โดยมีการผ่อนปรน ระเบียบข้อบังคับ การให้บริการที่รวดเร็วจากภาครัฐ การผลักดันให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ

ตลอดจนการลดหย่อนภาษี การได้รับส่วนลดค่าเช่าที่ดินหรืออาคารสำนักงาน การได้รับสนับสนุนในการบริหารจัดการ และการให้บริการจากภาครัฐ ได้แก่ การบริการด้านการเงินการธนาคาร เป็นต้น สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี โดยให้มีการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระยะเวลาในการได้รับสิทธิประโยชน์ 5 ปี โดยจะได้รับสิทธิ์เต็มใน 3 ปีแรก และได้รับสิทธิ์ครึ่งหนึ่งใน 2 ปีหลัง การลดหย่อนภาษีสำหรับพนักงานและผู้บริหารต่าง ๆ พนักงานอาจได้รับการลดหย่อนภาษี 30 % จากรายได้ หรือได้รับการยกภาษี ณ อัตราเงินได้อ่างต่ำ 17% มีข้อยกเว้นพิเศษจากบัญชีที่ว่าด้วยการจ้างแรงงานที่เป็นธรรม ได้แก่ ไม่มีโควตาจัดจ้างบุคคลที่เป็นทหารผ่านศึก พนักงานสูงอายุ หรือพนักงานผู้ไร้ความสามารถ ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้อย่างเสรี ไม่มีข้อมูลผูกมัดต่อการจ่ายเงินเดือนในวันที่พนักงานลาหยุด หรือวันหยุดพิเศษรายเดือนสำหรับกรณีพนักงานหญิง จัดจ้างพนักงานภายนอกชั่วคราวได้อย่างเสรีมากขึ้น การช่วยเหลือทางการเงินและสาธารณูปโภค ได้แก่ รัฐบาลท้องถิ่นจะให้ความช่วยเหลือสำหรับการพัฒนาที่ดินและการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และจะให้เงินอุดหนุนสำหรับค่าเช่าพื้นที่แก่ผู้ลงทุน รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินสำหรับการก่อสร้างโรงงานและสถาบันวิจัย

3. แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

ในปี 2012 ภาพรวมเศรษฐกิจของเกาหลีใต้มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) 1,538,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สูงเป็นอันดับ 4 ในทวีปเอเชีย และอันดับ 15 ของโลก มีรายได้ประชากรต่อหัวอยู่ที่ 29,833 ดอลลาร์สหรัฐ เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 2 ลดลงจากร้อยละ 3.6 ในปี 2011 โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากวิกฤติเศรษฐกิจเขตยูโร สถานการณ์เศรษฐกิจในสหรัฐฯ และจีน การอ่อนตัวของค่าเงินเยนที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสินค้าส่งออกของเกาหลีใต้และการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ จากปัญหาหนี้ในครัวเรือนและการออมที่ลดลง ทั้งนี้ ภาคการส่งออกของเกาหลีใต้ซึ่งมีส่วนคิดเป็นร้อยละ 57 ของ GDP ถือเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ในปี 2013 เศรษฐกิจเกาหลีใต้คาดว่าจะฟื้นตัวอย่างช้า ๆ และขยายตัวร้อยละ 2.8 ในช่วงครึ่งปีแรกจะขยายตัวร้อยละ 1.9 ก่อนจะกลับสู่ภาวะปกติและขยายตัวร้อยละ 3.5 ในช่วงครึ่งปีหลัง ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญมาจากภาคการส่งออก โดยยังคงมีปัจจัยเสี่ยงจากผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจในยุโรป สหรัฐฯ จีนและค่าเงินเยนที่อ่อนตัวของญี่ปุ่น ทั้งนี้ในปี 2014 เศรษฐกิจเกาหลีใต้คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.8 ทรัพยากรที่สำคัญของเกาหลีใต้ ได้แก่ ถ่าน

หิน ทั้งสแตน กราไฟต์ ตะกั่ว อุตสาหกรรมหลักได้แก่การผลิตชิ้นส่วนประกอบ รถยนต์ การต่อเรือ และปิโตรเคมี ในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอนนั้นจึงมีการเร่งพัฒนาอุตสาหกรรม และการบริการให้มีความทันสมัย ทั้งในด้านการเงิน และสาธารณูปโภคต่าง ๆ

ปัจจุบันเกาหลีได้หันมาใช้แนวทางการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากองค์ความรู้ (Knowledge based economy) เพื่อทดแทนแนวทางการพัฒนาเดิมที่เน้นอุตสาหกรรมการผลิตโดยเกาหลีได้เริ่มกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนโดยอาศัยความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและเทเลคอมมูนิเคชันที่ดีที่สุด รัฐบาลของเกาหลีได้พยายามสร้างบรรยากาศที่ดีในการลงทุนและใช้การลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาเสริมให้เศรษฐกิจเกาหลีได้พัฒนาไปในแนวทางใหม่ ล่าสุดรัฐบาลได้นำมาตรการการให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีมาใช้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และการบริการธุรกิจอื่นๆ (Technology and business support service areas) จะได้รับสิทธิประโยชน์มากเป็นพิเศษ

รัฐบาลได้จัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรี (Free economic zones) นี้ 3 แห่งที่เมืองอินซอน เมือง ปูซาน-จินแฮ และเมืองกวางยาง โดยอาศัยสาธารณูปโภคที่พัฒนาไว้แล้ว ได้แก่ สนามบินนานาชาติอินซอน และท่าเรือระหว่างประเทศ 2 แห่ง คือที่ปูซานและกวางยาง ซึ่งสามารถขนส่งสินค้าไปสู่ต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศใกล้เคียง เช่น ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น และประเทศในภูมิภาคอาเซียน ได้อย่างสะดวก และยังมีนิคมอุตสาหกรรม สถาบันการเงินต่างๆพร้อมที่จะรองรับการลงทุนจากต่างประเทศในพื้นที่ทั้งสามนอกจากนี้ ในช่วงต้นปี 2548 The Seoul Metropolitan Government (SMG) ยังได้ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อช่วยกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของนักลงทุนต่างชาติ โดยตั้งหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนขึ้นมาเพื่อให้ข้อมูลและให้บริการสนับสนุนนักลงทุนจากต่างประเทศโดยตรง นอกจากนี้หน่วยงานนี้ยังมีหน้าที่แก้ไขปรับปรุงกระบวนการและหลักเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน เพื่อให้เหมาะสมและง่ายต่อการที่นักลงทุนต่างชาติจะนำไปปฏิบัติ

GDP	2008	2009	2010	2011	2012
Nominal (USD million)	930,900	834,400	1,014,700	1,114,700	1,129,200
PPP (USD million)	1,306,387	1,312,165	1,413,760	1,482,726	1,540,151
GDP Growth Rate (Y-o-Y) (%)	2.3	0.3	6.3	3.7	2.0

Source: The Bank of Korea, May 2013

[Unit: USD]

GDP Per Capita	2008	2009	2010	2011
Nominal	19,028	16,958	20,540	22,424
PPP	27,513	27,709	29,717	31,220

Source: International Monetary Fund, April 2013

[Unit: USD million]

Foreign Trade	2008	2009	2010	2011	2012	July 2013
Exports	422,007	363,533	466,384	555,214	547,870	45,839.2
Imports	435,275	323,085	425,212	524,413	519,584	43,299.3
Trade Balance	-13,267	40,449	41,172	30,801	28,286	2,539.9

[Unit: KRW]

KRW-USD Foreign Exchange Rate	2008	2009	2010	2011	2012	July 2013
	1,102.6	1,276.4	1,156.3	1,108.1	1,126.9	1,127.23

[Unit: USD million]

Balance of Current Account	2008	2009	2010	2011	2012	June 2013
	3,197.5	32,790.5	29,393.5	26,068.2	43,138.5	7,237.3

[Unit: USD million]

Foreign Exchange Reserves	2008	2009	2010	2011	2012	July 2013
	201,223	269,995	291,571	306,402	326,968	329,709

[Unit: USD million]

Gross External Debt	2008	2009	2010	2011	2012
	317,370	345,677	359,757	398,724	413,573

[Unit: %]

Unemployment Rate	2008	2009	2010	2011	2012	June 2013
	3.2	3.6	3.7	3.4	3.2	3.1

[Scale: Year 2010 = 100]

Consumer Price Index	2008	2009	2010	2011	2012	June 2013
	94.5	97.1	100.0	104.0	106.3	107.2

Source: The Bank of Korea

ดัชนีทางเศรษฐกิจของเกาหลี

ที่มา <http://www.thaiembassy.org> (2556)

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

1. ที่ตั้งและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

ที่ตั้งและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน คือ การเลือกเมืองที่มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ อินซอน เป็นเมืองใหญ่อันดับ 3 ของเกาหลีใต้ โดยทิศตะวันออกติดกับกรุงโซลและทิศตะวันตกติดกับทะเล โดยที่เกาหลีใต้มียุทธศาสตร์ที่ตั้งอยู่กึ่งกลางของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ระหว่างประเทศญี่ปุ่น รัสเซีย และจีน ที่เป็นแหล่งตลาดการค้าที่ใหญ่และเจริญเติบโตเร็วที่สุด เกาหลีใต้จึงพยายามชิงความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคนี้ ด้วยการสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมา 3 แห่ง ได้แก่ อินซอน ปูซาน และกวางยาง โดยมีอินซอนเป็นโครงการนำร่อง สาเหตุที่อินซอนถูกเลือก คือ อินซอนมีการคมนาคมที่สะดวก ทันสมัย และเป็นบริเวณที่อยู่อาศัยของประชากรที่มีคุณภาพและมีการศึกษาดี มีคนงานที่มีทักษะสูง มีระบบการคมนาคมเข้าถึงและติดต่อระหว่างโซล-อินซอน และภูมิภาคอื่น ๆ ที่สะดวกทั้งรถยนต์ รถไฟใต้ดิน รถโดยสาร ทางอากาศและทางน้ำ เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน มีความเหมาะสมทางด้านโลจิสติกส์ เนื่องจากเป็นประตูสู่จีน ญี่ปุ่นและรัสเซีย โดยจากสนามบินอินซอนไปยัง ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ โตเกียว ใช้เวลาเพียง 1.5 ชม. จะเห็นว่าปัจจัยที่เกาหลีใต้เลือกอินซอนเป็นที่ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เนื่องจากติดกับทะเลมีความพร้อมทางด้านคมนาคม อีกทั้งความเป็นเลิศในการวางแผน และสร้างสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ และได้มาตรฐานเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ และบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ และรองรับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาตั้งและดำเนินธุรกิจที่เกาหลีใต้ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นฐานการผลิต และเป็นฐานด้านโลจิสติกส์ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ บริเวณเมืองอินซอน เป็นบริเวณที่อยู่อาศัยของประชากรที่มีคุณภาพและมีการศึกษาดี มีคนงานที่มีทักษะสูง ทำให้เป็นฐานการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี และวิชาการต่าง ๆ และเนื่องจากบริเวณนี้มีจำนวนประชากรมาก ทำให้มีกำลังในการซื้อสินค้าที่ผลิตออกมาขายได้มากและมีจำนวนแรงงานที่สามารถเป็นกำลังในการผลิตที่มากอีกด้วย จะเห็นได้ว่าพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน มีความเหมาะสมและได้เปรียบกว่าเมืองอื่น ๆ

2. นโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

ประเทศเกาหลีนั้นมีนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่และการวางแผนผังเมือง โดยการกำหนดพื้นที่ และตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นในปี 2003 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีภายในประเทศให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้น และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย และยังมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศโดยทาง รัฐบาลได้ออกมาตรการพิเศษเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และเพื่อดึงดูดการลงทุน จากต่างชาติ ซึ่งมาตรการดังกล่าวได้สร้างโอกาสให้ในบริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษและประเทศเกาหลี ได้ เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และในด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความทันสมัย คือ รัฐบาลต้องการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และอุตสาหกรรมให้เกิดความเจริญสูงสุด

3. แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน

แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน พบว่า รัฐบาลเกาหลีมีความ ต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของเมืองอินซอนเพื่อเข้าสู่การแข่งขันทางธุรกิจระดับโลก และให้กลายเป็นตลาดการค้าที่สำคัญในภูมิภาค โดยมีแผนที่จะสร้างและพัฒนาเมือง ควบคู่ ไปกับนโยบายทางเศรษฐกิจ โดยมีสิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่อาศัยที่จะดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ และ บริษัทข้ามชาติต่าง ๆ รัฐบาลพยายามส่งเสริมให้เป็นเขตธุรกิจนานาชาติ และมีการจัดการบริหาร อย่างได้มาตรฐานระดับสากล เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความพร้อมทั้งด้านที่อยู่อาศัย โรงแรม โรงเรียน โรงพยาบาล ศูนย์การค้า นันทนาการ การประกอบธุรกิจ เป็นศูนย์ธุรกิจนานาชาติ และ การบริการด้านการเงิน

รัฐบาลมุ่งหวังให้เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นพลังขับเคลื่อนให้กับเศรษฐกิจเกาหลีใต้ มีภาพลักษณ์ ความเป็นเลิศในการวางแผน และสร้างสิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่และเหมาะแก่การทำงาน และสร้างสิ่ง อำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานรองรับกับการเข้ามาลงทุนของชาวต่างชาติ ที่ต้องเผชิญกับการ แข่งขันทางเศรษฐกิจในทุกวันนี้ การออกแบบให้เมืองเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บริษัทต่างชาติ จำนวนมากได้เข้ามาดำเนินธุรกิจเขตเศรษฐกิจอินซอน โดยลงทุนร่วมกับเกาหลีบริษัทในเกาหลี ใต้ พัฒนาเมืองธุรกิจนานาชาติของโค ซึ่งเป็นการร่วมทุนขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งในระยะแรก ของการก่อสร้างมีทั้งศูนย์ประชุมนานาชาติ ตึกระฟ้าสูง 65 ชั้น เพื่อเป็นแลนด์มาร์ค อาคารสำนักงาน

โรงแรมหรู นอกจากนี้เขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอนยังเสนอผลประโยชน์เพื่อดึงดูดการลงทุนอีกมากมาย มีการผ่อนปรนระเบียบ ข้อบังคับ และการลดหย่อนภาษี

จากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เห็นถึงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดยั้งของเมืองอินซอน ที่ต้องการพัฒนาเมืองให้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งเป็นประตูการค้าสู่ภูมิภาคอื่นๆ อีกด้วย เป็นศูนย์กลางความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งในอนาคตข้างหน้าอาจเป็นไปได้ว่าเมืองอินซอนจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของเกาหลีใต้เติบโตยิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบในการศึกษา

1. ปัญหาการสืบค้น เนื่องจากข้อมูลของประเทศเกาหลี และเมืองอินซอนที่เป็นภาษาไทยมีอย่างจำกัด
2. ปัญหาข้อมูลไม่เพียงพอ เนื่องจากข้อมูลที่ค้นหามาได้นั้นมีขอบเขตที่จำกัด จึงจำเป็นต้องหาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทความที่เกี่ยวข้อง
3. ปัญหาการค้นภาพและแผนที่ประกอบ เนื่องจากขอบเขตการค้นหภาพจำกัด จำเป็นต้องหาภาพที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาอ้างอิงในเนื้อหา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาถึงความสัมพันธ์ของเมืองอินซอนกับเมืองอื่น ๆ ในด้านสังคม วัฒนธรรม
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่นปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านสังคม รวมถึงประวัติศาสตร์ของประเทศเกาหลีใต้ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ

บรรณานุกรม

ตำราเอกสารภาษาไทย

ชูพินิจ เกษมณี, บรรณาธิการ. สารานุกรมเกี่ยวกับเกาหลี. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเอเชีย

แปซิฟิกศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2546.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร. พัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาการเศรษฐกิจ ประสพการณ์ของ เกาหลี

ใต้ บราซิล ไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541.

คำรง ฐานดี. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของสาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช , 2548.

คำรง ฐานดี. เกาหลีใต้: บทบาทของรัฐในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช , 2537.

ภูวดล ทรงประเสริฐ. ประวัติศาสตร์เกาหลีสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2530.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม 2555. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaifita.com>

เมืองเศรษฐกิจใหม่เอเชีย. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2555 . เข้าถึงได้จาก

<http://econnews.co.th/?p=319>

ความสำคัญของฝั่งประเทศ:กรณีศึกษาการวางแผนของเกาหลีใต้. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน

2555. เข้าถึงได้จาก <http://www.dpt.go.th/nrp/images/stories/pdf/Korea%20Aom1.pdf>

อินซอน.วิกิพีเดีย.[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2555.เข้าถึงได้จาก

<http://en.wikipedia.org/wiki/Incheon>

ภาพรวมเศรษฐกิจเกาหลีใต้. [ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2555.เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaiembassy.org/>